
MINNEORD

LEGELIVET

NILS ERIK GILHUS

Universitetet i Bergen
og
Haukeland universitetssykehus

OLE-BJØRN TYSNES

Universitetet i Bergen
og
Haukeland universitetssykehus

Professor overlege Gudbrand Olav Fossan døde brått og uventet 5.3. 2016, 79 år gammel. Med ham har vi mistet en ledende nevrolog og lege, en begavet og vennsæl fagmann og kollega.

Fossan ble født i Stavanger i 1936, var ferdig utdannet lege fra Universitetet i Bergen i 1963 og arbeidet deretter i noen år som distriktslege i Samnanger. Han fullførte spesialistutdanningen i nevrologi ved Haukeland universitetssykehus og kombinerte legearbeidet med forskning. I 1980 ble han professor i nevrologi ved Universitetet i Bergen etter å ha vært dosent i noen år, kombinert med overlegestilling ved Haukeland universitetssykehus.

Gudbrand O. Fossan ble første professor i geriatri i Bergen i 1986, og han var svært aktiv i denne stillingen de neste ti årene. Han var samtidig overlege ved Haraldsplass Diakonale sykehus. I perioden 1996 – 2000 ledet han arbeidet om et tettere samarbeid

i helseregion vest, som la mye av grunnlaget for det senere svært konstruktive samarbeidet i Helse Vest som også inkluderte universitetet. Etter dette var han aktiv i en deltids privatpraksis som nevrolog i flere år.

Fossan var nyskapende i sitt virke som professor og overlege. Han vektla i alle sammenhenger kontakt med pasienter og pasientorganisasjoner og samarbeid på tvers av helsefagsgrupper. Her var han en pioner. Som professor i geriatri ble dette særlig tydelig. I et bredt samarbeid så han det som en hovedoppgave å informere helsevesenet, pasienter, pårørende og samfunnet generelt om eldres sykdommer, ikke minst om demens.

Studentene og undervisningen var hans hjertebarn. Han ble den første prodekan for utdanning ved Det medisinske fakultet i 1992 og innførte smågruppeundervisning i tutorgrupper. Fossan utgjorde en viktig del av den nevroimmunologiske forskningen ved universitetet da denne ble etablert, før hans forskning etter hvert dreide mot geriatri, nevrodegenerering og demens. Han var en miljøskaper av rang og trivdes svært godt med veiledning, og han hadde selv et ettårig forskningsopphold i London i 1979 – 80 med hele familien.

Gudbrand O. Fossan var et faglig og sosialt midtpunkt i alt sitt profesjonelle virke. Hans nyskapende og ofte originale synspunkter ble fremført med varme, vennlighet og raushet, ofte spissformulert. Han var i sitt ess i enhver diskusjon og om et hvilket som helst tema. Nå i ettertid ser vi enda tydeligere hvordan hans visjoner for utvikling og forbedring innenfor det medisinske fagfeltet var fremtidsrettede og hvordan hans arbeid ledet til større kvalitet og bedre samarbeid innenfor pasientbehandling og medisinsk utdanning.

Fossan var en særdeles godt likt kollega. Hans personlighet og hans faglige styrke var medvirkende til at hans arbeid utgjorde en vesentlig forskjell for de miljøene han virket i. Tapet ved hans bortgang er stort, og vi føler med hans aller nærmeste. Vi lyser fred over Gudbrand O. Fossans minne.

Publisert: 3. mai 2016. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.16.0246

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 13. juli 2026.